

PREZES
URZĘDU ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 1 czerwca 2015 r.

MZP1 DP1027/105/15/1K
KW-4628 /15

88218177

rat. d.h. lar.
KRAJOWA IZBA ODWOŁAWCZA
Druk-110-3732/15
02.06.2015
WPLYW BEZPOŚREDNI

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu

za pośrednictwem:

Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej
ul. Postępu 17A, 02 – 676 Warszawa

Skarżący: Prezes Urzędu Zamówień Publicznych
Urząd Zamówień Publicznych
ul. Postępu 17A, 02 – 676 Warszawa

Strona przeciwna skargi: 1. Zamawiający:

[REDACTED]

2. Odwołujący:

[REDACTED]

sygn. akt KIO 910/16

SKARGA PREZESA URZĘDU ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH
na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 maja 2015 r.
(sygn. akt: KIO 910/15)

Na podstawie art. 198b ust. 4 zd. 1 w zw. z art. 198a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.) – zwanej dalej „ustawą Pzp” – oraz art. 60 § 1 zd. 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp zaskarżam w całości postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 maja 2015 r., wydane w sprawie oznaczonej sygnaturą akt: KIO 910/15.

Zaskarżonemu postanowieniu Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej zarzucam naruszenie następujących przepisów:

1. art. 162 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp oraz art. 3 ust. 4 w zw. z art. 3 ust. 2 lit. b) w zw. z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG, EURATOM) nr 1162/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. *określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów* (Dz. U. UE. L. 1971.124.1 ze zm.), poprzez błędne uznanie, że termin do wniesienia odwołania upłynął w dniu 2 maja 2015 r. - w sobotę, podczas, gdy termin do wniesienia odwołania upłynął dnia 4 maja 2015 r. - w poniedziałek, albowiem uległ przedłużeniu do końca następnego dnia roboczego, po sobocie i niedzieli.
2. art. 162 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 189 ust.2 pkt 3 ustawy Pzp ustawy Pzp poprzez odrzucenie odwołania w sytuacji, w której nie zostały spełnione przesłanki do jego odrzucenia, bowiem w stanie faktycznym niniejszej sprawy odwołanie zostało wniesione do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej z zachowaniem terminu do jego wniesienia.

Wskazując na powyższe, na podstawie art. 198c w zw. z art. 198f ust. 2 zd. 2 oraz art. 60 § 1 zd. 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp wnoszę o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i orzeczenie co do istoty sprawy.

Odnosnie kosztów postępowania wnoszę o:

- 1) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zgodnie z art. 192 ust.10 w zw. z art. 198f ust. 5 in fine ustawy Pzp,
- 2) nieobciążanie żadnej ze stron kosztami postępowania skargowego, zgodnie z art. 102 k.p.c.

UZASADNIENIE:

I. Stan faktyczny sprawy

 (dalej jako: Zamawiający) prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia

publicznego na realizację zadania [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 24 marca 2015 r. pod numerem [REDACTED]. Wartość szacunkowa zamówienia została ustalona przez Zamawiającego na kwotę 266.764,04 zł i nie przekracza kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp.

W dniu 27 kwietnia 2015 r. Zamawiający poinformował wykonawców biorących udział w postępowaniu o wyborze oferty najkorzystniejszej oraz o czynności wykluczenia z udziału w tym postępowaniu. Ww. zawiadomienie przesłano Odwołującemu faksem.

[REDACTED] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą [REDACTED] w [REDACTED] (dalej jako: Odwołujący) zaskarżył ww. czynność Zamawiającego, wnosząc odwołanie od czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz od czynności wykluczenia go z udziału w postępowaniu. Odwołanie wpłynęło do Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 4 maja 2015 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zamawiający uwzględnił w całości zarzuty podniesione przez Odwołującego i unieważnił zaskarżone czynności: wyboru oferty najkorzystniejszej i wykluczenia Odwołującego z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Postanowieniem z dnia 13 maja 2015 r. wydanym w sprawie oznaczonej sygnaturą akt KIO 910/15 Krajowa Izba Odwoławcza odrzuciła ww. odwołanie. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Izba podała art. 187 ust. 62 pkt 3 ustawy Pzp. W uzasadnieniu skarżonego postanowienia wskazano, że odwołanie zostało wniesione po upływie terminu określonego w ustawie. Izba wskazała, że termin na wniesienie odwołania w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 182 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 27 ust. 2 ustawy Pzp wynosił 5 dni od daty doręczenia Odwołującemu informacji o czynności Zamawiającego stanowiącej podstawę do wniesienia odwołania. Izba wskazała, że ustawa Pzp nie zawiera regulacji odnoszącej się do sposobu ustalania terminów, zatem konieczne jest odwołanie się do przepisów ustawy Kodeks cywilny, konkretnie art. 110 i 111 k.c. W oparciu o ww. przepisy Izba wskazała, że skoro informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej i wykluczeniu Odwołującego z postępowania została przekazana Odwołującemu faksem w dniu 27 kwietnia 2015 r., to 5-dniowy termin na wniesienie odwołania upłynął w sobotę, 2 maja 2015 r. Izba wskazała, że sobota nie jest dniem wolnym od pracy w rozumieniu ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy, zatem odwołanie wniesione w poniedziałek zostało złożone po upływie przepisanej terminu.

Izba wskazała przy tym, że z uwagi na wartość przedmiotowego zamówienia, które nie przekraczało kwot określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp, rozpoznawana sprawa nie należała do tego rodzaju spraw, do których zastosowanie powinny

znaleźć przepisy ustawy stanowiące implementację prawa wspólnotowego (granicę zdaniem Izby wyznaczała wartość określona w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp), Izba uznała, że nie zachodziła potrzeba zajęcia stanowiska co do istnienia czy też jego braku, obowiązku stosowania przepisów rozporządzenia Rady nr 1182/71 z 3 czerwca 1971 r.

II. Uzasadnienie zarzutów skargi

Z zaskarżonym postanowieniem nie można się zgodzić, a to z następujących względów:

1.

Złożone w niniejszej sprawie odwołanie dotyczyło czynności wyboru oferty najkorzystniejszej i wykluczenia Odwołującego z postępowania. Wartość zamówienia, wynosząca 266 764,04 zł, była mniejsza niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp, tj. w § 1 pkt 1 lit. b Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie kwot wartości zamówień oraz konkursów, od których jest uzależniony obowiązek przekazywania ogłoszeń Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej (Dz. U. z 2013 poz. 1735). Zawiadomienie o wyborze oferty najkorzystniejszej zostało przesłane do Odwołującego w sposób określony w art. 27 ust. 2 ustawy Pzp, tj. za pośrednictwem faksu, w dniu 27 kwietnia 2015 r.

W przypadku, w którym wartość zamówienia jest mniejsza niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Pzp, odwołanie wnosi się w terminie 5 dni od przesłania informacji o czynności zamawiającego stanowiącej podstawę jego wniesienia, jeżeli informacja ta przesłana została w sposób określony w art. 27 ust. 2 ustawy Pzp.

2.

Ustawa Pzp nie reguluje kwestii obliczania terminu do wniesienia odwołania. Terminy określone w art. 182 ustawy Pzp wynikają z implementacji do prawa krajowego postanowień tzw. dyrektyw odwoławczych tj. dyrektywy 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007 r., s. 31).

Do obliczania terminów określonych w unijnych aktach prawnych, a więc także do terminów wnoszenia odwołań określonych w ustawie Prawo zamówień publicznych (stanowiących implementację ww. dyrektyw odwoławczych), ma zastosowanie rozporządzenie Rady (EWG, EURATOM) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r., określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów¹, na podstawie art. 1 rozporządzenia nr 1182/71, analogicznie jak do treści dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania

¹ Dz.U.UE.L.1971.124.1 ze zm.

zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usług² (motyw 50 preambuły) oraz dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych³ (motyw 57 preambuły). W preambule rozporządzenia nr 1182 wskazano, że celem jego wprowadzenia jest wprowadzenie ogólnych, jednolitych zasad i ustalenie ogólnych zasad mających zastosowanie do okresów, dat i terminów, mianowicie: „Rada Wspólnot Europejskich, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 235, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 203, uwzględniając wniosek Komisji, uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁴, a także mając na uwadze, co następuje: liczne akty wydane przez Radę i Komisję ustalają okresy, daty lub terminy i posługują się pojęciami „dni roboczych” i „dni ustawowo wolnych od pracy”; w tym zakresie należy wprowadzić ogólne jednolite zasady; w wyjątkowych przypadkach może okazać się konieczne, by niektóre akty Rady lub Komisji odbiegały od tych ogólnych zasad; aby zrealizować cele Wspólnot, konieczne jest zapewnienie jednolitego stosowania prawa wspólnotowego i konsekwentnie ustalenie ogólnych zasad mających zastosowanie do okresów, dat i terminów.”

Pomimo braku bezpośredniego odwołania w obecnie obowiązującej ustawie Prawo zamówień publicznych do przepisów ww. rozporządzenia nr 1182/71, akt ten, będący aktem prawnym wydanym na podstawie prawa pierwotnego (traktatów założycielskich Wspólnot Europejskich, obecnie: Unii Europejskiej), odnosi bezpośredni skutek, tzn. jest bezpośrednio stosowany w państwach członkowskich.

Wskazać w tym miejscu należy, że stosownie do art. 249 akap. 2 TWE „Rozporządzenie ma zasięg ogólny. Wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich”. Jak podnosi się w nauce przedmiotu, „Rozporządzenia mają najszerszy zakres obowiązywania, tak pod względem geograficznym, jak i podmiotowym. Adresatami ich norm są nie tylko wszystkie państwa członkowskie, ale i jednostki (osoby fizyczne i prawne). Omawiane akty mają charakter abstrakcyjny i mogą znaleźć zastosowanie w nieokreślonej liczbie przypadków. Rozporządzenia wspólnotowe są niekiedy porównywane do ustaw w krajowych porządkach prawnych. (...) Normy rozporządzeń obowiązują i są stosowane bezpośrednio, bez potrzeby ich inkorporowania czy transponowania do krajowych porządków prawnych. (...) Rozporządzenia, zachowując swój wspólnotowy charakter, stają się integralną częścią krajowych porządków prawnych” (vide:

² Dz.U.UE.L.2004.134.114 ze zm.

³ Dz.U.UE.L.2004.134.1 ze zm.

⁴ Dz.U. nr C z 29.04.1970, str. 25.

„Prawo Unii Europejskiej. Zagadnienia systemowe” pod red. J. Barcza, Wydawnictwo Prawo i Praktyka Gospodarcza, wyd. II, str. 188-189).

Zgodnie z art. 1 rozporządzenia nr 1182/71, o ile nie postanowiono inaczej, ww. rozporządzenie „stosuje się do aktów Rady lub Komisji, które są lub będą wydane na podstawie Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą lub Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej”. Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień na dostawy i roboty budowlane (89/685/EWG) została zmieniona dyrektywą wydaną przez Parlament Europejski i Radę 2007/66/WE z dnia 11 grudnia 2007 r. w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych.

Z tego powodu rozporządzenie nr 1182/71 znajduje zastosowanie do wymienionych powyżej tzw. dyrektyw odwoławczych.

3.

Termin na wniesienie odwołania w niniejszej sprawie wynosił 5 dni od dnia przesłania Odwołującemu informacji o wyborze oferty najkorzystniejszej. Skoro informacja ta została przesłana faksem w dniu 27 kwietnia 2015 r., to 5-cio dniowy termin na wniesienie odwołania przypadł w sobotę, 2 maja 2015 r.

Jak to wykazano powyżej, rozporządzenie nr 1182/71 znajduje bezpośrednio zastosowanie do obliczania terminów na wniesienie odwołania od czynności lub zaniechania Zamawiającego, to wskazać należy na przepis art. 3 ust. 4 ww. rozporządzenia, który stanowi, że „Jeżeli ostatni dzień okresu wyrażonego inaczej niż w godzinach jest dniem ustawowo wolnym od pracy, niedzielą lub sobotą, okres wygasa wraz z upływem ostatniej godziny następnego dnia roboczego”. „Dzień roboczy”, o którym mowa w cytowanym przepisie zdefiniowany został w art. 2 ust. 2 rozporządzenie nr 1182/71 w ten sposób, że „do celów niniejszego rozporządzenia za „dni robocze” uważa się wszystkie inne dni niż ustawowo wolne od pracy, niedziele i soboty”.

4.

Odnosząc powyższe przepisy do stanu faktycznego niniejszej sprawy uznać należy, że skoro termin na złożenie odwołania przypadł na sobotę, to termin do wniesienia odwołania uległ automatycznemu przesunięciu do upływu następnego dnia roboczego następującego po sobocie. W świetle ww. przepisów dniem takim był poniedziałek, 4 maja 2015 r.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku, że odwołanie zostało skutecznie wniesione w terminie, bowiem wpłynęło do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 4 maja 2015 r.

W świetle powyższego zaskarżone orzeczenie należy uznać za nieprawidłowe,

ponieważ błędnie i z pominięciem ww. przepisów rozporządzenia Rady nr 1182/71 uznano, że termin do wniesienia odwołania upłynął w sobotę – 2 maja 2015 r. i nie uległ przedłużeniu do końca następnego dnia roboczego, tj. do poniedziałku - 4 maja 2015 r. Skutkowało to niezasadnym odrzuceniem odwołania, co spowodowało, że Odwołujący został pozbawiony prawa do skontrołowania prawidłowości zaskarżonej decyzji Zamawiającego.

5.

Wynikające z systemu źródeł prawa bezpośrednie stosowanie przepisów rozporządzenia nr 1182/71, w zakresie obliczania i upływu terminu na wniesienie odwołania, również w aktualnym stanie prawnym, wyprzedza w tym przedmiocie regulacje Kodeksu cywilnego, stosowanego do czynności podejmowanych przez zamawiającego i wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego z mocy art. 14 ustawy Pzp. Wskazane rozporządzenie, zgodnie z treścią dyrektywy 2004/18/WE oraz dyrektywy 2004/17/WE, ma zastosowanie do obliczania terminów przewidzianych w tych dyrektywach, co ze względów systemowych uzasadnia analogiczne zasady dotyczące obliczania terminów (zgodnie z postanowieniami ww. rozporządzenia), do terminów, o których mowa w dyrektywie 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych.

6.

Nie jest zasadne uznanie, że zastosowanie ww. rozporządzenia nr 1182/71 jest uzależnione od wartości zamówienia. Brak jest podstaw do stosowania innych zasad obliczania terminów w przypadku wnoszenia odwołań powyżej i poniżej tzw. progów unijnych. Co więcej, z treści zacytowanej wyżej preambuły rozporządzenia wynika, że celem jego wprowadzenia było ujednoczenie zasad odnośnie zastosowania okresów, dat i terminów w państwach członkowskich.

7.

Należy podkreślić, że nadrzędnym celem postępowania odwoławczego jest rozpoznanie sprawy co do istoty. W powyższym kontekście, niezasadne odrzucanie odwołań godzi także w podstawowy cel implementacji do prawa krajowego postanowień dyrektywy 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007 r., s. 31), jakim jest poprawa skuteczności krajowych procedur odwoławczych. Odrzucenie odwołania w sytuacji braku wystąpienia przesłanek z art. 187 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp podważa zasadniczy sens procedury odwoławczej, jakim jest zapewnienie wykonawcom skutecznego i efektywnego narzędzia ochrony przed decyzjami zamawiającego, podejmowanymi w toku postępowania o

udzielenie zamówienia publicznego. Cel ten zostanie osiągnięty jedynie w przypadku merytorycznego rozstrzygnięcia odwołania przez Krajową Izbę Odwoławczą, po dokonaniu prawidłowej weryfikacji formalnoprawnej tego środka ochrony prawnej.

III. Uzasadnienie wniosków skargi

Uzasadniając wniosek skargi o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez merytoryczne rozpoznanie odwołania, Skarżący wskazuje, że zaskarżone orzeczenie Izby ma charakter strictly procesowy. Na skutek jego wydania, wniesione odwołanie nie zostało merytorycznie rozpoznane. W tej sytuacji, wobec żądania uwzględnienia skargi w całości, żądanie merytorycznego rozpoznania odwołania przez Sąd jest w pełni uzasadnione, co wynika z przepisu art. 198f ust. 2 zd. 2 i 4 ustawy Pzp.

IV. Uzasadnienie formalne skargi

Odnośnie podstaw formalnych do wniesienia niniejszej skargi wskazuję, że podstawą prawną skargi jest przepis art. 198b ust. 4 zd. 1 ustawy Pzp, który stanowi, że w terminie 21 dni od dnia wydania orzeczenia przez Krajową Izbę Odwoławczą skargę na orzeczenie Izby (art. 198a ust. 1 ustawy Pzp) może wnieść także Prezes Urzędu Zamówień Publicznych. Przywołany przepis ustawy Pzp stanowi podstawę prawną legitymacji procesowej Prezesa Urzędu do występowania w niniejszej sprawie w charakterze skarżącego. Jednocześnie zgodnie z art. 154 pkt 6 i 13 ustawy Pzp Prezes Urzędu – jako centralny organ administracji rządowej właściwy w sprawach zamówień publicznych (art. 152 ust. 1 ustawy Pzp) – zapewnia funkcjonowanie systemu środków ochrony prawnej, a także dąży do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów o zamówieniach, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego.

Wskazując na powyższe należy stwierdzić, iż ustawa Pzp wyposażyła Prezesa Urzędu w szczególne kompetencje w zakresie weryfikacji zgodności z prawem orzeczeń Krajowej Izby Odwoławczej. W tym zakresie realizują się uprawnienia Prezesa Urzędu jako organu administracji publicznej czuwającego nad przestrzeganiem zasad systemu zamówień publicznych.

Stosownie do postanowienia art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp do czynności podejmowanych przez Prezesa Urzędu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o prokuratorze. Tym samym Prezes Urzędu na skutek wniesienia skargi uzyskuje status strony postępowania sądowego, ale na wzór statusu prokuratora. Z powyższych względów do udziału Prezesa Urzędu w postępowaniu ze skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy art. 60 § 1 zd. 2 i 3 k.p.c. Tym samym Prezes Urzędu wnosząc skargę na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej nie jest związany z żadną ze stron sporu. Prezes Urzędu może składać oświadczenia i zgłaszać wnioski, jakie uzna za celowe, oraz przytaczać fakty, a także dowody na ich potwierdzenie.

W świetle powyższego należy stwierdzić, iż Prezes Urzędu wnosząc skargę nie działa w interesie żadnej ze stron sporu, ale w interesie publicznym związanym z prawidłowym funkcjonowaniem systemu zamówień publicznych. Niniejsza skarga wniesiona została w interesie systemu zamówień publicznych, bowiem pozostawienie skarżonego postanowienia w obrocie prawnym może wywołać szereg niekorzystnych skutków dla praktyki udzielania zamówień publicznych i systemu środków odwoławczych.

V. Uzasadnienie odnośnie kosztów postępowania

1.

Prezes Urzędu jako centralny organ administracji publicznej (Skarb Państwa) jest zwolniony na podstawie art. 94 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zm.) z obowiązku uiszczania opłat.

2.

Stosownie do postanowienia art. 198b ust. 4 zd. 3 ustawy Pzp do czynności podejmowanych przez Prezesa Urzędu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o prokuratorze. Po myśli natomiast art. 106 k.p.c. udział prokuratora w sprawie nie uzasadnia zasądzenia zwrotu kosztów na rzecz Skarbu Państwa ani od Skarbu Państwa. Tym samym wniesienie skargi w niniejszej sprawie nie uzasadnia zasądzenia zwrotu kosztów postępowania sądowego od Prezesa Urzędu na rzecz przeciwników skargi. Prezes Urzędu nie działa w postępowaniu skargowym ani na rzecz, ani w interesie żadnego z uczestników postępowania. Powyższe uzasadnia stanowisko, iż w sprawie wszczętej na skutek skargi Prezesa Urzędu wniesionej na podstawie art. 198b ust. 4 zd. 1 ustawy Pzp zachodzi szczególny przypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c., uzasadniający nieobciążanie strony przegranej kosztami sądowymi w postępowaniu skargowym.

VI.

Właściwość miejscowa sądu uzasadniona jest przepisem art. 198b ust. 1 ustawy Pzp.

VII.

Skarżący oświadcza, że stosownie do postanowienia art. 198b ust. 2 ustawy Pzp odpisy niniejszej skargi zostały przesłane przeciwnikom skargi, na dowód czego przedłożone zostają przy niniejszej skardze dowody nadania przesyłek pocztowych.

2 k.p.
WICEDZIELCA
URZĘDU ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH
Dariusz Pięta

Spis załączników:

- 1) poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem akt powierzenia pełnienia obowiązków Prezesa UZP pani Izabeli Jakubowskiej;
- 2) poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem upoważnienie Wiceprezesa UZP;
- 3) poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem akt powołania na stanowisko Wiceprezesa UZP;
- 4) zarządzenie nr 178 Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Urzędu Zamówień Publicznych;
- 5) potwierdzenia przesłania odpisów skargi.